

Avgjörður lögmaður á ólavsøku:

Svartkjafturin skal gerast lönandi vinna

— vit hava ikki ráð at sleppa endanum segði lögmaður um royndirnar við svartkjafti m.a. Hann segði:

Nevndi, at tungt hevur verið at fingið svartkjaftavinnuna at mala, men kortini hava vit ikki ráð at sleppa endanum, hetta okkara størsta tilfeingi skal fáast at geva lönandi vinnu.

Tað almenna hevur skyldu til at stuðla dyggiliga her, ikki fyrri at statsstýra eini vinnu, sum onkur vil vera við, men tí so nógvir privatir eru útblóðir í hesi vinnu, sum hevur verið kanska hin liberalasta av øllum, tí so litið hevur verið latið í studningi.

Tá skipini skuldu útvegast, vóru nógvir privatir um boðið, og teir, sum sluppu at fremja ílegur, kendu seg hepnar, men í dag er eins og áráðið er linkað, mátturin og peningaorkan ganga undan.

Tað eru ávisir veruleikar, sum siga okkum, at ikki ber til at sleppa endanum.

1. Vit koma at innflyta fyrri hundraðir av milliómum í alifóðri komandi árin. Hetta kunnu vit eins væl framleiða sjálvi, megna vit at fáa til lands tey 15-25.000 tonsini av svartkjafti, sum hvørt skipið higartil hevur pumpað yvirborð aftur.

Hertil krevjast serligar niðurkølingar- og goymsluskipanir.

2. Protein framleiðslan í heiminum er minkað.

3. Átlanir um aling í fjareystri, Afrika, ja um allan heim eru so stórar, at ongantið kann útvegast nóg mikið av fiski til fóður, og hann skal nú nýtast, tí hann hevur tey protein, feittsýrur og aminosóvu, sum krevjast til gott fóður.

4. Framleiðslutøkni, sum vinnur á sandmaðka-trupulleikum, finnst og kann útviklast t. d. »granulat frysting» og »extrudering» til lidnar vørur.

Men royndir og útvegan av kunnleika til framleiðslustýring kosta hópin av peningi, eins og tað kostar at gera seg meira óheftan á marknaðinum.

Eitt, sum dentur tí má leggjast á í raðfestingini av út-

Svartkjafturin — hetta okkara størsta tilfeingi skal fáast at geva lönandi vinnu

Okkum fer at torva nógva fóður til alingina og her kemur svartkjafturin inn sum týðandi lið

byggingini av okkara útbúgvingunum, er at laga skúla- og útbúgvingarskipanina so, at vit gerast kunnug við nýtslu av hátøkni, so sum so mong onnur rávørfátæk lond hava verið noydd at gera, t. d. Japan, Danmørk og Svøríki.

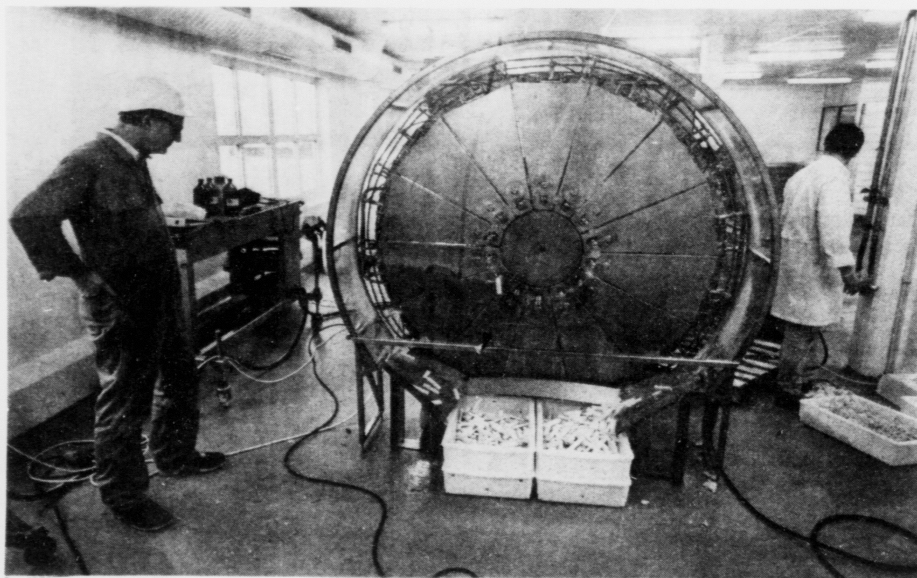
Skulu vit lættari sleppa fram at marknaðum fyrri viðgjørdum vørum, er ein avtala við felagsmarknaðin um teirra »innara» marknað livsneyðug.

Hon kann eftir landsstýrisins tykki ikki merkja limaskap, men kemur helst at krevja ávisar »harmoniseringar» — innan tolløki og burturbeining av verjutolli.

Tað er m. a. við hesum í huga, at landsstýrið hevur skipað serliga tollumsiting.

Innflutningsgjaldskipan okkara kemur helst eisini í vanda, tí øll onnur lond hava meirvirðisgjaldskipan. Tí er møgult, at eitt nýtt lógtung fær slíka at taka støðu til.

Nú okkara samfelag í stóran mun broyttist soleiðis, at størri partur av samfelagorkuni verður nýttur í »sekundær»-vinnuni, vildi ein »momsskipan» kanska hóska betri enn verandi »omsskipan», tí hon rakar ikki útflutningsvinnuna og tekur mest frá teim, sum brúka mest. Eisini slíkum, sum kunnu brúka, tí tey hava skákað sær undan skatti ella øðrum skyldum.

Vit mugu til at roynd nýggja hátøkni, inni í fiskafremleiðslu eitt nú »extrudering» av mati til lidnar vørur

frystum fiska

**BER TEG AT SUM FÓLK
Í FERDSLUNI**

FF FERDSLUTRYGD FF